

FRÉTTATILKYNNING 08/2020

Dómur í sameinuðum málum E-11/19 og E-12/19 *Adpublisher AG* gegn *J* og *Adpublisher AG* gegn *K* EFTA DÓMSTÓLLINN VEITIR RÁÐGEFANDI ÁLIT UM TÚLKUN Á PERSÓNUVERNDARREGLUGERÐINI

Með dómi sem kveðinn var upp í dag veitti EFTA dómstóllinn ráðgefandi álit við spurningum sem bárust frá áfrýjunarnefnd í stjórnarsýslulegum málefnum (*Beschwerdekommission für Verwaltungsangelegenheiten*) (áfrýjunarnefnd) um túlkun á reglugerð (ESB) 216/679 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (persónuverndarreglugerðin).

Adpublisher vísaði ákvörðunum Persónuverndar til áfrýjunarnefndarinnar vegna kvartana sem höfðu borist frá *J* vegna meintra brota gegn 5., 6. og 15. gr. persónuverndarreglugerðarinnar og *K* vegna meintra brota gegn 15. gr. Í báðum kvörtunum var gagnrýnd meðferð *Adpublisher* á persónuupplýsingum sem ábyrgðaraðila skv. 7. mgr. 4. gr. persónuverndarreglugerðarinnar í tengslum við markaðssetningu á netinu.

Þær spurningar sem vísað var til EFTA-dómstólsins varða almenna málsmeðferð í kvörtunarmálum samkvæmt persónuverndarreglugerðinni og frekari málsmeðferð innanlands. Í málinu fyrir áfrýjunarnefndinni hafði eftirlitsyfirvald veitt kvartanda nafnleynd á meðan á málsmeðferð stóð samkvæmt 77. gr. reglugerðarinnar auk þess sem frekari nafnleyndar er óskað við málsmeðferð samkvæmt 78. gr. reglugerðarinnar.

Fyrsta spurningin sem áfrýjunarnefndin beindi til EFTA-dómstólsins varðaði hvort leiða megi af persónuverndarreglugerðinni eða af öðru ákvæði reglna EES-réttar, að við málsmeðferð til sóknar og varnar í kvörtunarmáli sé heimilt að leyna nafni eða heimilisfangi kvartanda. Þá hvort í slíkum tilvikum þurfi að sýna fram á lögmeða ástæðu nafnleyndar, a.m.k. að órannsökuðu máli, eða hvort ekki sé talin þörf á að gefa upp ástæður að baki nafnleyndinni. EFTA-dómstóllinn komst að þeirri niðurstöðu að hvorki persónuverndarreglugerðin né annað ákvæði EES-réttar útiloki veitingu persónuupplýsinga um kvartanda á grundvelli kvörtunar sem lögð er fram skv. 77. gr. reglugerðarinnar eða málsmeðferðar á grundvelli 1. mgr. 78. gr. sömu reglugerðar. Beiðni um að birta ekki persónuupplýsingar kvartanda yrði að skoða með hliðsjón af meginreglum 5. og 6. gr. reglugerðarinnar um vinnslu persónuupplýsinga. Ekki ætti að verða við slíkri beiðni ef skortur á upplýsingum er talinn hindra framkvæmd skuldbindinga samkvæmt reglugerðinni eða hindra rétt til skilvirkrar og réttlátrar málsmeðferðar samkvæmt 4. mgr. 58. gr. reglugerðarinnar og samkvæmt grundvallarréttinum til réttlátrar málsmeðferðar.

Önnur spurningin sem kærunefndin beindi til EFTA-dómstólsins varðaði það hvort aðildarríki bæri að tryggja, með réttarfsreglum sínum, að við málsmeðferð í kvörtunarmáli skv. 77. gr. persónuverndarreglugerðarinnar séu möguleg áfrýjunarúrræði skráðum einstaklingi að kostnaðarlausu og einnig að ekki sé heldur unnt að gera skráðum einstaklingi að bæta gagnaðilanum málskostnað. EFTA-dómstóllinn komst að þeirri niðurstöðu að leiða megi af 1. mgr. 77. gr. og 3. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar að þegar hinn skráði einstaklingur verður aðili að máli skv. 1. mgr. 78. gr. reglugerðarinnar, sem afleiðing þess að ábyrgðaraðili kærir ákvörðun eftirlitsyfirvalds og þar sem landslög leggja það á hinn skráða einstakling, verður hinn skráði einstaklingur ekki gerður ábyrgur fyrir kostnaði sem hlýst af slíkri málsmeðferð.

Dóminn í heild sinni er að finna á vefslóð EFTA-dómstólsins: www.eftacourt.int.

Fréttatilkynning þessi er ekki opinbert skjal. Dómurinn sjálfur gildir.